

Risalelerin sadeleştirilebileceğine dair bir çok gerekçe ortaya atılmaktadır. İnternette de dolaşan ve bildiğinizi kabul ettiğimiz bu gerekçeler ışığında, Risalelerin sadeleştirilip sadeleştirilemeyeceği konusunda ne dersiniz?

Risale-i Nur'u sadeleştirilmenin mahzurlarını kısa maddeler halinde izah edelim.

Birinci Madde: Hiçbir sadeleştirme aslının yerini tutmaz. Yani bütün sadeleştirme ve çeviriler, sadeleştiren ve çeviren insanların anlayışı ve kapasitesi ile sınırlıdır. Öyle ise Said Nursi Hazretlerinin orijinal ne dediği ile, sadeleştiren kişinin ne dediği farklı olacaktır, kimse bunu ona tercih etmek istemez.

İkinci Madde: Risale-i Nurların Osmanlıca denilen veya anlaşılması zor addedilen kelimelerinin ekserisi ya terimdir, ya da Allah'ın isim ve sıfatlarıdır. İsimlerin değiştirilememesi evrensel bir kuraldır. Terimlerin bir kelime ile muadilini bulmak ise imkansızdır. Öyle ise Risale-i Nurların kahir ekseriyetini sadeleştirmek imkansız, hatta muhaldir denilebilir.

Üçüncü Madde: Halihazırdaki Türkçe yetersiz ve eksik olması sebebi ile Risale-i Nur gibi zengin ve geniş bir tefsirin sadeleştirilmesinde yeterli olmaz. Faraza günümüz Türkçesinde şu kadar kelime varsa, Risale-i Nurların kelime dağarcığında onun daha fazlası var. Bu sebeple biri birisini çevirmekte yeterli değildir. Mesela Risale-i Nurlarda geçen "**ehadiyet, vahidiyet, cüziyet ve külliyet, mana-yı ismi ve mana-yı harfi, şuunat, şe'n, kesrette vahdet,..**" gibi terim ve tabirler ne ile çevrilebilir acaba.

Dördüncü Madde: Osmanlıca kelimelerinin şimdiki nesillerce bilinmemesi bir marazdır; dil açısından bir fakirliktir. Bu hastalığın tedavisi eğitim ve öğretimdir. Yoksa Risale-i Nurlar gibi bizim kuşağa, ceddimizin mirasında köprü vazifesi gören müstesna kaynakları, kendimiz gibi yolunmuş kuşa çevirmek çözüm ve tedavi değildir. Yani onu kendimize benzetmek yerine, bizim çabalayıp ona benzememiz icap eder.

Beşinci Madde: Kısacık dünya hayatı için İngilizce gibi yabancı dilleri ve fenleri öğrenmekte sıkıntı çekmeyen birisi, neden ebedi saadetin teminatı ve vesikası hükmünde olan Risale-i Nurların orijinal dilini öğrenmekte sıkıntıya gelmiyor, şaşılacak bir şey. Böyle keyfi ve hevai şeyler için Risale-i Nurların aslı ile oynamak hiçte vicdan ile bağdaşmaz kanaatindeyiz.

Altıncı Madde: İzahlı dersler, mütalaa ve müzakere zaten sadeleştirmenin yerini

dolduruyor. Bu gibi güzel ve feyizli yollar varken, öyle yollara tevessül etmek akıl karı değildir diye düşünürüz.

Yedinci Madde: "*Risale-i Nurların diğer dillere tercüme edilmesi nasıl mümkünse, sadeleştirmesi de aynı şekilde mümkündür.*" demek çok sathi bir bakış açısıdır. Zira tercüme iki dil arasında olur ve normal bir durumdur. Lakin sadeleştirme bir dilin içindeki yozlaşmadan gelen bir hastalıktır. Hastalığı tedavi etmek yerine hastalığın suyuna gitmek cinayet olur.

Sekizinci Madde: Orijinali bozmadan asliyetini muhafaza ederek yapılan şerh ve izahlara karşı olmak yanlış olur. Yalnız yapılan bu şerh ve izahlar ile orijinal metni temyiz etmek için, şerh ve izahların harici bir çalışma olarak yapılması daha makul olur. Mehmet Kırkinci Hoca Efendinin küçük kitapları gibi. Böyle bir çok güzel ve meşru yol varken, sadeleştirmeye gitmek hoş değildir.

Dokuzuncu Madde: Risale-i Nur'u talim aşamasında farklı vasıtalardan faydalanmak güzeldir. Mesela lügat kullanmak veya onu izah eden başka kaynaklardan faydalanmak iyidir. Bazı neşriyatların yaptığı kelime açıklamalı kitaplardan faydalanmak güzeldir. Bütün araçların ve vasıtaların tek amacı olmalı, o da Risale-i Nur'u anlamaktır. Bu gaye esas alınır, araçlardan faydalanmanın bir mahzuru olmaz. Öyle ise sadeleştirme yerine bu gibi vasıtalardan faydalanarak anlamaya çalışabiliriz.

Onuncu Madde: *Umum-i belva*, insanların genelinde görünen ve yaygın olan bir sorun bir müşkülât demektir. Türkçemizin yolunmuş cücüğe çevrilmesi umum-i belva değil, umum-i kanserdir. Halihazırdaki gençlerimizin kelime hazinesi yüz ila iki yüz kelime arasındadır ki, bunun en az yüz kelimesi argo ya da gak guk nevindedir. Hal böyle olunca, Risale-i Nurları bu gençlerin seviyesine indirmek için, yüz kelime ile sadeleştirmek gerekecek ki, bunu becerebilen varsa çıksın meydana.

On Birinci Madde: Üstad Hazretleri eski telifatlarını kelime düzenlemesi açısından değil, Eski Said, Yeni Said meşrebi noktasından gözden geçirmiştir. Malum Eski Said dönemi hem içtimai hem siyasi meşrep eksenli bir dönemdir. Yeni Said dönemi ise ağırlıklı iman ve ahlaka hizmeti esas alan bir dönemdir. Şayet dil bakımından bir gözden geçirme olsa idi, Muhakemat adlı eseri o şekilde bırakmazdı vesselam...